

ברכת המזון

נטילת ידים & המוציא

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים:

(פאמור) פותח את ידך, ומשביע לכל-חי רצון:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ:

ברכת המזון

תהלת יי ידבר פי. ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
יה מעתה ועד עולם הללויה: וידבר אלי, זה השלחן אשר לפני יי:
אברכה את יי בכל-עת. תמיד תהלתו בפני: סוף דבר הכל נשמע. את
האלהים ירא ואת מצותיו שמור, כי זה כל האדם:

מזמנן כשיש שלשה בני מצוה או יותר

המברך: ברשות שמים (וברשות כהן/כהנים) (וברשות מורנו ורבינו/הרב)
(וברשות מעלת פרנס/פרנסי/ומנהיג/ומנהיגי קהלתינו) (וברשות מורי אבי)
וברשות כל-המסובים נברך (אם יש מנן אלהינו) שאכלנו משלו:
המסובים: ברוך (אם יש מנן אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:
המברך: ברוך (אם יש מנן אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

המברך: ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד:

ברכת המזון

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הזננו ולא ממעשינו, המפרנסנו ולא מצדקותינו, המעדיף טובו עלינו, הזן אותנו ואת העולם כולו, בטובו, ברחם, בחסד, ברוח וברחמים, נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד, כי הוא זן ומפרנס לכל, ושלחנו ערוף לכל, והתקין מחיה ומזון לכל-בריותיו אשר ברא, ברחמיו וברוב חסדיו, כאמור. פותח את ידך, ומשביע לכל-חי רצון, ברוך אתה יי, הזן את הכל:

נודה לך יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ברית ותורה, חיים ומזון, על שהוצאתנו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל חקי רצונך שהודעתנו, ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו:

בחנוכה ופורים: על הנסים, על הפרקן, על הגבורות, על התשועות, על הנפלאות, ועל הנחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה:

בחנוכה: בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשכחם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה, ברחמך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים, וטמאים ביד טהורים, וזדים ביד עסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה:

בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם הזמן הרשע, בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל-היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלושה עשר לחודש שנים עשר, הוא חודש אדר ושללם לבוז: ואתה ברחמך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ:

בחנוכה ופורים: ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול סלה:

ברכת המזון

ועל הכל, יי אלהינו, אנו מודים לך, ומברכים את שמך, כאמור ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך, ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, כלכלנו, הרויחנו, הרוח לנו מהרה מכל צרותינו, ואל תצריכנו, יי אלהינו, לידי מתנות בשר ודם, ולא לידי הלוואתם, שמתנתם מעטה, וחרפתם מרבה, אלא לידך המלאה והרחבה, העשירה והפתוחה, שלא נבוש בעולם הזה ולא נפלם לעולם הבא, ומלכות בית דוד משייך, תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

בשבת: רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה: כי יום זה גדול וקדוש הוא מלפניך, נשבות בו ונגוח בו כמצות חקי רצונך, ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו, והראנו בנחמת ציון, במהרה בימינו, כי אתה הוא בעל הנחמות:

בראש חודש, יום טוב וחול המועד: אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, יגיע, יראה, וירצה, ישמע, יפקד, ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, וזכרון משייח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה, לחן לחסד ולרחמים,

בראש חודש: ביום ראש החדש הזה,

בראש השנה: ביום הזכרון הזה,

בסוכות: ביום חג הסוכות הזה,

בשמיני עצרת ושמיחת תורה: ביום שמיני חג עצרת הזה,

בפסח: ביום חג המצות הזה,

בשבועות: ביום חג השבועות הזה,

ביום (טוב) מקרא קדש הזה, לרחם בו עלינו ולהושיענו: זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים, חוס וחסנו, וחמול ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים אמן:

ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, לְעֵד, הָאֵל, אָבִינוּ, מִלְכָנוּ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, קְדוֹשְנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, שְׂפָכֶל-יוֹם וְיוֹם הוּא הַטֵּיב לָנוּ, הוּא מְטִיב לָנוּ, הוּא יִיטִיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לְעֵד, חֵן, וְחֶסֶד, וְרַחֲמִים, וְרוּחַ, וְהַצְלָה, וְכָל-טוֹב, וּמְכָל-טוֹב אֵל יַחֲסֶרְנוּ תָמִיד:

הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ:

הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים:

הַרְחַמֵן הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים:

הַרְחַמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בָּנוּ לְנִצְחַת נִצְחִים:

הַרְחַמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבוּזִי, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר,

בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם:

הַרְחַמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ:

הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ:

הַרְחַמֵן הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ:

הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מְהֵרָה מֵעַל צוּאֲרָנוּ:

הַרְחַמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצָנוּ:

הַרְחַמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף:

הַרְחַמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחִיבָה:

הַרְחַמֵן הוּא יִבְרַךְ כָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַךְ

אָבוֹתֵינוּ, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ יְחַד

בְּרָכָה שְׁלֵמָה, וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

הַרְחַמֵן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:

הַרְחַמֵן הוּא יִטַע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ לְבַלְתִּי נַחֲטָא:

הַרְחַמֵן הוּא יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

הַרְחַמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם לְמַדִּינַת יִשְׂרָאֵל:

בשבת: הַרְחַמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ טוֹב וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

בראש חודש: הַרְחַמֵן הוּא יַחֲדִשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בראש השנה: הַרְחַמֵן הוּא יַחֲדִשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בימי תשובה: הַרְחַמֵן הוּא יַכְתִּיבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים (וּפְרִינְסָה טוֹבָה):

ברכת המזון

ברגלים: הַרְחֵמֵן הוּא יִגְיַעֲנֵנוּ לְמוֹעֲדֵים וְלִרְגָלִים אַחֲרַיִם הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם:

בסוכות: הַרְחֵמֵן הוּא יִקִּים אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחַיֵּנוּ וַיַּזְכֵּנוּ וַיִּקְרַבְנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדוֹל יְשׁוּעוֹת מִלְּפִי, וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וְלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ. וְדַרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב: נַעַר הָיִיתִי גַם זִקְנָתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב וְזֶרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֶם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוּהָ. וְזֶרְעוֹ לְבִרְכָּה:

מַה שְּׂאֲכָלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמַה שְּׂשָׂתִינוּ יִהְיֶה לְרִפּוּאָה. וּמַה שְּׂהוֹתָרְנוּ יִהְיֶה לְבִרְכָּה כְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כְּדַבֵּר יְיָ: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ. עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי. וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: יְיָ עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כִּי הַשְּׂבִיעַ נִפְשׁ שִׁקְקָה וְנִפְשׁ רַעֲבָה מִלֵּא טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

ברכת המזון

אחרי סעודת מצוה מברכים על הכוס

כוס ישעות אשא, ובשם יי אקרא:

סְבִירֵי מְרַנֵּן [ועונים "חיים"], בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

ברכה אחרונה על היין

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן: וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֻמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ בְּמַהֲרָה. וְשִׂמְחָנוּ בָּהּ וְנִשְׂבַע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עָלֶיָּהּ בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה:

בשבת: וְרִצָּה וְהִחְלִיצָנוּ בְּיוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה,

בראש חודש: וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָהּ, בְּיוֹם רֵאשִׁתֵּי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,

בראש השנה: וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָהּ, בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה,

בסוכות: וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (טוב) מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

בשמיני עצרת: וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם שְׁמִינֵי חַג עֲצֵרַת הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ

הַזֶּה,

בפסח: וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (טוב) מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

בשבועות: וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם (טוב) מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְנִגְדָה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן\גִּפְנָה: בְּרוּךְ אַתָּה

יי, עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן\גִּפְנָה: